680/03

Den 15. september 2003 blev i sag nr. 60.212:

xxxx xxxxxxxx
xxx xxxxxxxx xxx x
xxxx xxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Codan Forsikring A/S, tilpligter ved sin advokat selskabet til at yde forsikringsdækning i perioden 1/10 2001 til 1/11 2002.

Selskabet er fra den 1/10 2001 ophørt med at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens generelle erhvervsevne ikke findes at være nedsat i dækningsberettigende grad efter dette tidspunkt.

Klageren, der er taxachauffør, blev sygemeldt på grund af tennisalbue og allergi fra den 17/5 1999.

Den 17/5 1999 fik klageren af egen læge kørselsforbud på grund af abnorm træthed.

Med virkning fra den 17/8 1999 bevilgede selskabet af flere omgange klageren invaliderente og præmiefritagelse. Ved skrivelse af 4/9 2001 meddelte selskabet klageren, at eftersom hans erhvervsevne havde været nedsat i 18 måneder, kunne tabet ikke længere anses for midlertidigt, hvorfor selskabet ville vurdere det generelle erhvervsevnetab. På baggrund af de indsendte oplysninger vurderede selskabet, at hans generelle erhvervsevnetab ikke var nedsat med mindst 50 %, hvorfor han ikke længere var berettiget til præmiefritagelse og udbetaling af ydelse efter den 1/10 2001.

I skrivelse af 20/12 2002 til nævnet har klagerens advokat anført følgende:

"Sagens forløb viser, at min klient kun har haft midlertidig tab af erhvervsevnen, nemlig indtil det tidspunkt min klient fik tilbageleveret erhvervskørekortet.

Dette var der allerede udsigt til i oktober måned 2001.

Min klients erhvervsevne skal derfor bedømmes i forhold til det hidtidige erhverv, og her er det uomtvistet, at min klients erhvervsevnetab har været større end 50%.

Det bemærkes i den forbindelse, at den af Codan omtalte 18 måneders periode ikke har hjemmel i police eller vilkår, hvorfor Codan ikke blot kan statuere, at erhvervsevnenedsættelsen er permanent, når den har varet mere end 18 måneder.

Dette bekræftes også af det forhold, at Codan rent faktisk har udbetalt ydelser fra forsikringen i 25½måned.

Selv om der skal foretages en vurdering af min klients generelle erhvervsevne, fører denne vurdering også til, at min klient har krav på udbetaling af ydelser indtil den 1. oktober 2002.

Den generelle erhvervsevne skal ikke vurderes i forholdet til ethvert erhverv, men alene i forhold til beslægtede erhverv.

Min klient har igennem en lang årrække været beskæftiget som taxavognmand/chauffør.

Beslægtede erhverv må anses for erhverv inden for beslægtede brancher, så som vognmandskørsel, fragtmandskørsel, firmakørsel, bybuskørsel, rutebilkørsel, turistbuskørsel, kørsel som eksportvognmand og lignende.

Min klient har imidlertid været fuldstændig afskåret herfra, i og med at min klient først oktober 2002 fik tilbageleveret sit erhvervskørekort.

Med hensyn til erhverv, hvortil der må påregnes omskoling, bemærkes, at det allerede den 15. juli 2001 på neurologisk afdeling konstateredes, at min klients søvnmønster var blevet væsentligt bedre, hvorfor der var udsigt til, at dette blive normaliseret. En normalisering konstateredes på neurologisk afdeling den 12. oktober 2001: 'Patienten synes således at have fået fuldstændig normaliseret sit søvnmønster.'

Under disse omstændigheder, når der allerede inden udbetalinger fra Codan ophørte, var udsigt til, at min klient kunne generhverve erhvervskørekort, må det ikke anses for rimeligt, at min klient på dette tidspunkt skulle lade sig omskole."

Selskabet har ved skrivelse af 28/1 2003 til nævnet bl.a. anført:

"Det er anerkendt i såvel rets- som ankenævnspraksis, at forsikringer af denne type alene dækker den generelle erhvervsevne. Ifølge praksis kan der ydes forsikringsdækning ved tab af erhvervsevne i hidtidige erhverv, hvis tabet må anses for at være midlertidigt. Det er naturligvis en betingelse herfor, at den forsikrede må anses for at være syg, eller lide af følgerne efter en ulykke.

Ved den vurdering af retten til ydelser som vi foretog i forbindelse med vores brev af 4. september 2001, var det vores lægekonsulents vurdering, at der nu var sket en så markant bedring af helbredstilstanden, at retten til ydelser skulle vurderes ud fra den generelle erhvervsevne, sådan som det var blevet meddelt forsikrede.

På baggrund af oplysningerne fra særligt neurologisk ambulatorium på Viborg Sygehus må det konkluderes, at forsikrede allerede i marts måned ville have været i stand til at varetage et normalt job i dagtimerne, såfremt forsikrede havde været indstillet herpå.

Hertil kommer, at forsikredes tilstand i juli 2001 var så god, at det må betragtes som helt åbenlyst, at forsikrede ville kunne varetage et job i dagtimerne.

Det er på den baggrund utvivlsomt, at forsikredes generelle erhvervsevne ikke har været nedsat med mindst halvdelen siden dette tidspunkt.

Advokat H.A. antager, at forsikringsbetingelsernes ordlyd 'erhverv af beslægtet karakter' betyder, at forsikredes erhvervsevne alene skal ses i forhold til andre jobs som erhvervschauffør, når det skal vurderes om den generelle erhvervsevne er nedsat i erstatningsberettigende grad. Denne fortolkning af forsikringsbetingelsernes ordlyd er for snæver. Forsikringsbetingelserne beskriver den generelle erhvervsevne, og der er her tale om et bredt udsnit af erhverv. Det pointeres således, at Codan ikke alene kan vurdere erhvervsevnen i forhold til erhverv, der kræver omskoling, men også forudsætte at omskoling er sket. De jobs, som man med rimelighed kan forlange, at forsikrede omskoles til, er ikke kun jobs som erhvervschauffør, som det antages af advokat H.A.

Det skal bemærkes, at Codan ikke har haft journaloplysninger fra neurologisk afdeling på Viborg sygehus for perioden efter den 5. juli 2001 til rådighed. Det fremgår dog af advokat H.A.'s klage af 20. december 2002, at forsikrede den 12. oktober 2001 fik konstateret et fuldstændig normaliseret søvnmønster, og at den eneste årsag til, at forsikrede herefter ikke fik generhvervet sit erhvervskørekort var, at hans søvnmønster skulle være normalt i et år, før kørekortet kunne generhverves.

Forsikrede har således ikke været syg i den periode, hvor han ikke kunne generhverve sit erhvervskørekort. Da det er en betingelse for tilkendelse af ydelser på forsikringen, at erhvervsevnen er nedsat på grund af sygdom eller ulykke, kan der naturligvis under ingen omstændigheder bevilges ydelser på forsikringen for den pågældende periode.

Det skal for en god ordens skyld bemærkes, at det er et almindeligt kontraktsvilkår, at Codan efter 18 måneders erhvervsevnetab forbeholder sig ret til at vurdere den generelle erhvervsevne. Det forhold, at Codan efter en konkret vurdering har valgt at forlænge bevillingen af midlertidige ydelser ændrer ikke på det forhold, at Codan har ret til at foretage vurderingen ud fra den generelle erhvervsevne, når erhvervsevnetabet har varet i mere end 18 måneder, uanset at erhvervsevnetabet må antages at være midlertidigt.

Vi skal således fastholde, at forsikrede ikke er berettiget til ydelser efter den 1. oktober 2001. Der er ingen lægelig dokumentation for, at forsikredes generelle erhvervsevne har været nedsat med mindst halvdelen i perioden herefter. Der findes derimod lægelig dokumentation der fastslår, at forsikrede allerede den 29. marts 2001 ville have været i stand til at varetage et job i dagtimerne."

Klagerens advokat fastholder, at klagerens tab af erhvervsevne alene har været midlertidigt. Endvidere afviser han, at klageren var arbejdsdygtig i marts 2001, men at klageren tidligst i forbindelse med afslutningen på Viborg Sygehus den 11/7 2002 kunne betragtes som raskmeldt fra lægelig side. Endelig bemærker advokaten, at den af selskabet omtalte periode på 18 måneder ikke fremgår af forsikringsbetingelserne.

Selskabet beklager at have anført, at udbetaling af forsikringsydelse i en midlertidig periode var et kontraktsvilkår - der skulle rettelig have stået et aftalevilkår.

Klagerens advokat ser ikke, at aftale herom er indgået.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**§ 18. Hvornår dækker forsikringen**

Forsikringen giver ret til erstatning, hvis forsikrede ved et af forsikringen omfattet skadetilfælde mister evnen til at tjene penge ved egen arbejdsindsats.

Tab af erhvervsevne foreligger, når forsikrede ikke længere er i stand til at tjene - bedømt under hensyntagen til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse, og tidligere virksomhed - hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt arbejdsdygtige personer med tilsvarende uddannelse og alder.

Der er således tale om en generel og ikke individuel målestok, idet forsikredes erhvervsevne vurderes i forhold til alle erhverv af beslægtet karakter - herunder også erhverv, hvortil der må påregnes omskoling.

Codan må ved vurderingen kun forudsætte, at der er sket omskoling til erhverv, som man med rimelighed kan forlange, at den forsikrede påtager sig.

…

§ 21. Hvad dækker forsikringen

Erstatning for tab af erhvervsevne betales i overensstemmelse med § 23 eller 24, såfremt erhvervsevnen nedsættes med halvdelen eller mere af den fulde erhvervsevne, efter følgende regler:

- nedsættes erhvervsevnen med mellem 1/2 og 2/3 af den fulde erhvervsevne, udbetales halvdelen af forsikringsydelsen. Codan kan gøre det til en betingelse, at forsikrede mindst tilkendes offentlig almindelig eller forhøjet almindelig førtidspension, og at tilkendelsen heraf alene kan begrundes i helbredsmæssige forhold.

- nedsættes erhvervsevnen med 2/3 eller mere af den fulde erhvervsevne, udbetales hele forsikringsydelsen. Codan kan gøre det til en betingelse, at forsikrede mindst tilkendes offentlig mellemste førtidspension.

  Genvindes erhvervsevnen, således at denne ikke længere er nedsat med 1/2 eller mere, standser udbetalingerne. Codan kan til enhver tid kræve dokumentation for, at forsikrede opfylder betingelserne for at få erstatningen udbetalt."

Nævnet udtaler:

Selskabet har betalt ydelser til klageren i en periode på over 2 år og har givet klageren et passende varsel om, at bedømmelsen af klagerens erhvervsevne under henvisning til forsikringsbetingelserne for fremtiden ville ske på et andet grundlag.

Nævnet finder på denne baggrund ikke grundlag for at kritisere, at selskabet med virkning fra den 1/10 2001 har nægtet at yde forsikringsdækning, da den observationsperiode, der skulle forløbe, inden klageren kunne generhverve sit erhvervskørekort, ikke kan sidestilles med en sygeperiode.

Derfor

b e s t e m m e s:

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen